

Swensk författnings-Samling. 1873. N° 31.

(Uppläses från predikstolen.)

Kongl. Maj:ts Nådiga Kungörelse,
innefattande Lag om rikets mynt;
Gifwen Stockholms Slott den 30 Maj 1873.

Vi OSCAR, med Guds Nåde, Sweriges, Norges, Götes
och Wendes Konung, gøre weterligt: att Wi med Riksdagen funnit godt
antaga följande

Lag om Rikets Mynt.

§ 1.

Guld skall ensamt wara wärdemätare i Riket och således utgöra grunden för
deß myntwäsen.

§ 2.

Enheten för Rikets myntwigt skall wara det franska grammet.

§ 3.

Räkne-enheten skall kallas krona. Kronan delas i hundra öre.

§ 4.

Af guld skola twänne hufwudmynt präglas, det ena å tio och det andra å
tjugo kronor. Af ett tusen gram eller ett kilogram fint guld utmyntas:

Twåhundrafyrtioåtta Tio-krone-stycken eller Etthundraätjugofyra Tjugo-
krone-stycken.

Guldmynten präglas af myntguld, som är en legering af Niohundra wigtdelar
fint guld och Etthundra wigtdelar koppar.

Alltså skall hwarje

Tio-kronestycke wäga	4,4803 gram	och hålla	4,032258 gram	fint guld
Tjugo-kronestycke "	8,9606 "	" "	8,064516 "	" "

§ 5.

Till skiljemynt skall användas dels silfwer, legeradt med koppar i det för-
hållande, som här nedan säges, dels brons.

§ 6.

Af silfwer skola präglas myntstycken af följande namnwärde, nemligen

Twå Kronor,
En Krona,
Femtio Öre,
Tjugofem Öre,
Tio Öre.

Etthundra stycken sådana skiljemynt skola innehålla fint silfwer:

Twå-kronestycken: Ett tusen tvåhundra gram.

En-kronestycken: Sexhundra gram.

Femtio-örestycken: Trehundra gram.

Tjugofem-örestycken: Etthundra fyratiofem och ett femtedels gram.

Tio-örestycken: Femtioåtta gram.

Dessa skiljemynt skola utmyntas af följande legeringar:

Twå- och En-kronestycken: af Åttahundra wigtdelar silfwer och Twå-
hundra wigtdelar koppar.

Femtio- och Tjugofem-örestycken: af Sexhundra wigtdelar silfwer och Fyrahundra wigtdelar koppar.

Tio-örestycken: af Fyrahundra wigtdelar silfwer och Sex hundra wigtdelar koppar.

Alltså skall hwarje

Twå-konestycke	wäga:	15	gram.
En-kronestycke	"	7,5	"
Femtio-örestycke	"	5	"
Tjugofem-örestycke	"	2,42	"
Tio-örestycke	"	1,45	"

§ 7.

Af brons präglas myntstycken af följande namnwärde:

Fem Öre; Twå Öre; Ett Öre.

För prägling af dessa myntstycken skall bronsen sammansmältas af Nittio-fem wigtdelar koppar, Fyra wigtdelar tenn och En wigtdel zink.

Ett kilogram brons utmyntas till

Etthundra tjugofem Fem-örestycken eller

Twåhundra femtio Twå-örestycken eller

Femhundra Ett-örestycken.

§ 8.

Afwikelserna öfwer eller under här ofwan stadgade halt få högst utgöra:

å Guldmynten: Femton tiotusendelar fint guld,

å Silfwermynten: Tretio tiotusendelar fint silfwer

af hwarje myntstyckes bruttowigt.

Afwikelserna öfwer eller under här ofwan stadgade wigt få högst utgöra:

för hwarje Tjugo-kronestycke: Femton tiotusendelar,

" " Tio-kronestycke: Tjugo tiotusendelar,

" " Twå-kronestycke: Trettio tiotusendelar,

" " En-kronestycke: Femtio Tiotusendelar,

för hwarje kilogram af Femtio-örestycken: Sextio tiotusendelar,

" " " Tjugofem-örestycken: Etthundra tiotusendelar,

" " " Tio-örestycken: Etthundrafemtio tiotusendelar,

allt af hwarje myntstyckes rätta wigt.

Wid utmyntning af guld må dock iakttagas, att afwikelsen i wigt för hwart parti af tio kilogram myntguld ej får öfverskrida fem gram.

§ 9.

En hwar, som wid Rikets myntwerk till myntning inlemnar guld, eger att derför erhålla guldmynt, dock mot erläggande, till myntningskostnadens betäckande, för Tjugo-kronostycken af $\frac{1}{4}$ procent och för Tio-kronestycken af $\frac{1}{3}$ procent af det utmyntade beloppets värde.

§ 10.

Skiljemynt må ej för enskildes räkning inom Riket tillverkas och präglas.

§ 11.

Angående myntstyckenas diameter, prägel, inskrift, rand och hwad mer till deras ytre utseende hörer, will Kongl. Maj:t särskildt förordna, äfwensom de regler, hwilka wid Myntverket böra gälla för probering och justering, inlemnande af guld till förmyntning m. m.

§ 12.

De efter denna lags stadganden präglade guldmynt äro, under här nedan bestämda wilkor, lagligt betalningsmedel i förhållande till hwem som helst och i hwilket belopp som helst.

Skiljemynten skola till obegränsat belopp mottagas wid betalning till statens kassor. Ingen annan ware pliktig att i en betalning mottaga högre belopp än tjugo kronor i 2- och 1-kronestycken, fem kronor i mindre silfwermynt och en krona i bronsmynt.

§ 13.

Myntstycke af guld, silfwer eller brons, som blifwit wanständt eller genom skafning, filning, borring, tillödning eller annan olaglig åverkan af hwad slag som helst skadadt, skall hafwa förlorat sin egenskap af lagligt betalningsmedel.

§ 14.

Guldmynt upphör att wara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när det genom nötning förlorat mer än två procent, men till alla andra, när det förlorat mer än en half procent af den wigt, som det enligt § 4 af denna lag skall ega.

Skiljemynt upphör att wara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när det är så nött, att ej med säkerhet kan skönjas, huruwida det för Rikets räkning är präglat, men till alla andra, när prägelgen genom nötning blifwit otydlig.

§ 15.

Mynt, som ej längre är lagligt betalningsmedel i förhållande till hwem som helst, äfwensom silfwermynt, hwilka hålla fyra eller fler procent mindre än sin rätta wigt, må, sedan de till någon af statens kassor inkommit, ej åter af den samma sättas i omlopp.

§ 16.

I Riksbankens hufwudkontor, äfwensom i deß afdelningskontor i Göteborg och Malmö eger en hwar att få hwilket som helst belopp af sådana mynt, som enbart till statens kassor äro lagligt betalningsmedel, utwexladt mot lika stort belopp samma slags gångbara mynt såsom ock att få hwilket som helst med tio kronor delbart belopp af skiljemynt utwexladt mot guldmynt. Genom särskilda stadganden bestämmes å hwilka andra ställen dylik utwexling skall ega rum.

§ 17.

Hwad här ofwan i §§ 12, 13, 14, 15 och 16 stadgadt är om Rikets mynt deß giltighet som betalningsmedel, deß inwexling och utgifwande af statens kassor skall, på sätt mellan Sverige och Danmark afslutad konvention förmår, äfwen gälla om de i öfwerensstämmelse med samma konvention för Danmark präglade mynt af guld, silfwer eller brons.

De föreskrifter, hwilka för verkställighet af denna lag erfordras, meddelas uti särskild lag af samma dag.

Det alle som wederbör, hafwe sig hörsamligen att efterätta. Till yttermera wisso, hafwe Wi detta med Egen hand underskrifwit och med Wårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholms Slott den 30 Maj 1873.

OSCAR.

(L. S.)

C. Fr. Wærn.

(Uppläses från predikstolen.)

Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse,
 innefattande Lag om öfvergången till det nya myntsystemet;
 Gifwen Stockholms Slott den 30 Maj 1873.

 Wi OSCAR, med Guds Nåde, Sweriges, Norges, Götes och
 Wendes Konung, gøre weterligt: att Wi, med Riksdagen, funnit godt
 antaga följande

Lag om öfvergången till det nya myntsystemet.

§ 1.

I den mån mynt af den beskaffenhet, som genom myntlagen af denna dag förskrifwes, hinna utmyntas, skola de genom Riksbankens försorg den allmänna rörelsen tillhandahållas. Deremot skola de enligt Kongl. Förordningen den 3 Februari 1855 eller äldre författningar präglade mynt, som till Riksbankens hufwud- eller afdelningskontor inflyta, i den mån de med det nya myntet kunna ersättas, i Riksbanken qwarhållas, dock med förbehåll af den rätt emot Riksbanken, som tillkommer innehafware af deß å silfwer lydande sedlar.

§ 2.

Med upphäfwande af den enskilde personer senast genom Kongl. Förordningen den 3 Februari 1855 medgifna rätt att till Myntverket inlemna silfwer för utmyntning emot myntskatt, likasom ock af den genom Kongl. Förordningen den 31 Juli 1868 lemnade rätt att till Myntverket för utmyntning af Caroliner inlemna guld, skola hädanefter för enskildes räkning wid Myntverket präglas endast Tjugo- och Tio-kronestycken af guld.

§ 3.

Det nya myntet skall genast wara lagligt betalningsmedel i enlighet med myntlagens bestämmelser; och skall derwid, då förbindelser, lydande å äldre myntsorter, med nytt mynt gäldas, En krona räknas lika med En riksdaler riksmünt. Efter samma förhållande skola ock alla nu gällande mynt och Riksbankens å silfwer lydande sedlar, så länge de fortfara att wara lagligt betalningsmedel, mottagas i betalning för belopp, utfästa eller utsatta i det nya myntet.

§ 4.

Så snart med Danmark afslutad myntkonvention ratificerats och ratifikationerna blifwit utwexlade, inträder den bestämmelse i kraft, på grund af hwilken de enligt samma konvention utgifna Danska mynt äro lika med de Swenska mynten lagligt betalningsmedel i Sverige.

§ 5.

Från och med den 1 Januari 1875 skola alla offentliga räkenskaper föras efter det nya myntsystemet.

§ 6.

De enligt Kongl. Förordningen den 3 Februari 1855 eller äldre författningar präglade silfwermynt skola uphöra att wara lagligt betalningsmedel, de af En Riksdaler Riksmünts värde och deröfwer från och med den 31 December 1878 och de af ringare värde från och med samma dag 1881.

I Riksbanken komma dessa mynt fortfarande att inwexlas efter den i § 3 stadgade grund.

Det alle, som wederbör, hafwe sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera wisso hafwe Wi detta med Egen hand underskrifwit och med Wårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholms Slott den 30 Maj 1873.

OSCAR.

(L. S.)

C. Fr. Wærn.

N:o 31, 1 ark, utgifwet i Stockholm den 21 Juni 1873.

Stockholm, 1873. P. A. Norstedt & Söner, Kongl. Boktryckare.